

PROF. DR. BAKİ KURU

1928 yılında Akçakoca'da dünyaya gelen Kuru, 1955 yılında Ankara Hukuk Fakültesi'ni birincilikle bitirmiştir. 1958 yılında Münster Üniversitesi'nde doktorasını Prof. Westermann'ın yanında yapmıştır. Münster'de öğrendiği iyi derecedeki Almanca sayesinde Alman mahkemelerinde staj yapmış ve böylece Alman mahkemelerinin çalışma şeklini incelemiştir.

Ankara Üniversitesi'ndeki asistanlık yıllarında, aldığı maaşla geçinmekte zorlandığı için kısa bir süreliğine noter tercümanlığı da yapmıştır.

1965 yılında 538 sayılı Kanunla yapılan İcra ve İflâs Kanunu değişikliğinden önce komisyonda, Postacıoğlu tarafından hazırlanan İcra ve İflâs Kanunu Değişiklik Tasarısı üzerine çalışmış, Postacıoğlu'nun bazı önerilerine karşı çıkmıştır ve bunların bir kısmı kabul edilmiştir. Kabul edilmeyen görüşlerini "İcra ve İflâs Kanunu Değişikliği Hakkında Düşünceler" isimli eserinde yayımlamıştır.

Doçentlik zamanında derslerine ve yayın faaliyetlerine ağırlık vererek çokça makale yayımlamıştır. Ders vermeye başladığında henüz kitabı olmadığından Ansay'ın kitaplarını önermiştir. Ancak bunların öğrencilere ağır geldiğini fark edince kendisi derslerden önce konuları yazılı olarak hazırlamaya başlamıştır. Böylece 1961'de "İcra ve İflâs Hukuku Ders Notları", 1962'de ise "Medeni Usûl Hukuku Ders Notları" adlı eserlerini teksir olarak yayımlamıştır. Ardından, 1964 yılında "Hukuk Muhakemeleri Usûlü" isimli ders notlarını kitaba çevirmiştir. Bu eser sadece öğrencilerin kullanımında kalmayan, birçok avukatın da edindiği bir eser olmuştur. 1965'te yayımlanan "İcra Hukuku" kitabı da yine hâkimler, avukatlar ve öğrenciler gibi geniş kitlelerce edinilmiştir. En çok emeği ise 1968 yılında yayımladığı "İflâs ve Konkordato" isimli eserine harcadığını belirtmiştir".

Alman hukukundan esinlenerek tespit davaları alanındaki ilk kitabı, "Tespit Davaları" isimli eserini kaleme almıştır.

Bir dönem avukatlık da yapan Kuru, uygulamayla teorinin sahiden farklı olduğunu görmüş, bazı avukatlık tecrübelerinden sonra duruşma avukatlığını bırakmış; 1983 yılında emekliye ayrıldıktan sonra İstanbul'a taşınıp kendisini ağırlıklı olarak kitaplarını yenilemeye adanmıştır.

Kuru, sadece usûl hukukçularının değil, tüm hukukçuların hayatlarında en az birkaç defa eserlerine başvuracağı, mutlaka tanıyacağı bir hukukçu olmuştur. Eserlerinin, aranan konuların tamamına cevap vermesinin yanında en önemli özelliği, kolay anlaşılır olmalarıdır ve bu, onun araştırmacı kişiliğiyle birlikte yazma yeteneğini de gösterir. Anlattığı derslerde de kitaplara ve kanunlara başvurarak konuları, öğrencilerin rahatlıkla anlayabileceği şekilde anlatmasıyla da bilinmektedir.

Eserlerinde geniş teorik bilgisiyle uygulayıcıların görüşlerini bir araya getirerek değerlendirmelerde bulunmuş, hem uygulayıcılara yol göstermeye çalışmış hem de uygulamayı bilmenin teorik bakımdan inceleme yapanlar için önemine dikkat çekmiştir. Böylece eserlerinde bir konuyu iyi bilmenin tek başına yeterli olmadığını ve ancak bu iki alana da hâkimiyetin sağlanmasıyla hukuka katkıda bulunmanın mümkün olduğunun altını çizmiştir. Kendi bakış açısının bu yönde olması nedeniyle Kuru'nun önerileri her zaman yaşamın gerçeklerine ve ihtiyaçlarına daha uygun, hakkaniyeti gözetilen çözümler olmuştur.

Kırka yakın eser ve yüze yakın makaleyle Türk hukuk literatürüne büyük katkısı olmuştur. Hukukumuzda yeni bir ekol yaratmış olduğu ve yargılama hukukçularının çoğunda bu ekolün izlerinin görüldüğü kabul edilmektedir.